

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu : **I. T. S., s. r. o., M.**, IČO: X., **o konečnej správe**, na odvolanie konateľa úpadcu a veriteľa úpadcu - Ing. A. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K 38/2003–100 zo dňa 28. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3K 38/ 2003–100 zo dňa 28. októbra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením konkurzný súd schválil konečnú správu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov.

V odôvodnení uviedol, že správca konkurznej podstaty predložil súdu dňa 12. 09. 2011 konečnú správu o speňažení a správe majetku a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. Konečná správa bola od 22. 09. 2011 vyvesená na úradnej tabuli súdu do 10. 10. 2011 a úpadca i veritelia boli o tom upovedomení s poučením, že do 15 dní môžu podať proti nej námietky. Námietky proti konečnej správe nepodal žiaden z veriteľov. Pred pojednávaním, po uplynutí 15-dňovej lehoty na podanie námietok (§ 29 ods. 3 ZKV), podal žiadosť štatutár úpadcu, aby mu bola odpustená zmeškaná lehota na podanie námietok a zároveň namietol výšku uspokojenia oddeleného veriteľa. Súd sa nezaoberal vyššie uvedeným podaním úpadcu vzhľadom na to, že postupuje podľa špeciálneho zákona, ktorým je Zákon o konkurznej a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení noviel, na základe čoho nie je možné v tomto prípade aplikovať predpis, ktorým je Občiansky súdny poriadok. Na pojednávanie sa bez predvolania dostavil aj veriteľ č. 13 - oddelený

veriteľ Ing. A. Z., ktorý sa vyjadril, že v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote síce nepodal námietky, avšak namieta výšku uspokojenia svojho nároku. Súd preskúmal spisovný materiál, listinné dôkazy a pri absencii námietok veriteľov nezistil nejasnosti a chyby v predloženej konečnej správe, a preto po jej prejednaní ju podľa § 29 ods. 4 ZKV schválil.

Proti uzneseniu podal konateľ úpadcu - Ing. P. H. a veriteľ - Ing. A. Z. odvolanie.

Úpadca vo svojom odvolaní poukazuje na § 3 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého platí, že pre konkurz a vyrovnanie sa použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa jeho názoru tento špeciálny predpis nevyklučuje možnosť podania žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty v konkurznom konaní. V uznesení, ktorým konkurzný súd zverejnil, že je možné nahliadať do návrhu konečnej správy, pripustil možnosť podania námietok aj zo strany úpadcu. Toto právo využil, a preto súd mal jeho podané námietky pred schválením konečnej správy prejednať a až potom schváliť konečnú správu.

Správca konkurznej podstaty počas trvania konkurzného konania nevykonával inú činnosť ako vymáhanie existujúcich pohľadávok voči jednotlivým dlžníkom úpadcu, nakoľko nehnuteľný majetok úpadcu bol predaný na dražbe v rámci exekučného konania ešte pred vyhlásením konkurzu na úpadcu. Je potom otázne, akým spôsobom mohlo dôjsť k tak vysokým nákladom, súvisiacim s konkurzným konaním, pokiaľ s vymáhaním pohľadávok sú spojené náklady ako trovy konania – súdneho poplatku, ktoré sa z dôvodu konkurzného konania neuhrádzajú a správca je od nich oslobodený - náklady súvisiace s cestovaním na jednotlivé pojednávania, ktoré sú vyčíslené osobitne pod písmenom a) časti B/ výdavkov vo výške 65 176,-- Sk. Iné výdavky podľa názoru úpadcu v spojení s vymáhaním pohľadávok vzniknúť nemohli a nemali. Správca nepredložil súdu potrebné doklady o právnom titule, vyúčtovaní položiek a uvedením výšky ceny. Pritom položka za spotrebný materiál vo výške 16 222,73 eur je najvyššou položkou v časti výdavkov bez doloženia potrebného dokladovania. Taktiež nie je zrejmé zo správy, ako mohlo dôjsť k nárastu nákladov na konci konkurzného konania o viac ako 35 443,21 eur. Správca konkurznej podstaty neodôvodnil náklady a/ na účtovnícke práce vo výške 388 806,-- Sk, t.j. 12.905,99 eur, a to za „úschovu písomností“, výdaj vo výške 289 796,-- Sk, t.j. 9 619,46 eur. V prípade, ak správca konkurznej podstaty získal v rámci konkurznej podstaty výťažok - príjem vo výške

1 913 597,-- Sk, t.j. 63 519,78 eur, tak aby došlo k splneniu účelu konkurzného konania a uspokojeniu veriteľov čo v najväčšej časti, je potrebné ukončiť konkurzné konanie čím skôr a nenavyšovať výdavkovú časť, čím by došlo k vyššej miere uspokojenia nielen oddelených, ale aj veriteľov v I. triede.

Na základe vyššie uvedeného odvolateľ žiada, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach, ktorým schválil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcu a vrátil vec na nové konanie.

Veriteľ - Ing. A. Z. vo svojom odvolaní uviedol, že konkurzný súd sa jeho vznesenými námietkami na pojednávaní o prejednaní konečnej správy nezaoberal, napriek tomu, že namietal výšku svojho uspokojenia prihlásenej pohľadávky. Taktiež sa pripojil v celom rozsahu k námietkam, ktoré predložil konateľ úpadcu na predmetnom pojednávaní, a ktoré sú obsahovo totožné aj v rámci podaného odvolania úpadcu voči schválenej konečnej správe.

Na základe vyššie uvedeného odvolateľ žiada, aby odvolací súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Košiciach, ktorým schválil konečnú správu spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcu a vrátil vec na nové konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie úpadcu a veriteľa podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľov je dôvodné.

Konkurzný súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu - **I. T. S., s. r. o., S.**, uznesením č. k. 3K/38/2003-21 zo dňa 29. 09. 2003 v zmysle zákona č. 328/1991 Zb. v znení zmien o konkurze a vyrovnaní (ďalej ZKV). Správca konkurznej podstaty – JUDr. J. M. predložil súdu konečnú správu o speňažení majetku spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov dňa 12. 09. 2011 (§ 29 ods. 1 ZKV).

Podľa § 29 ods. 3 ZKV súd preskúma konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov, odstráni po vypočutí správcu zistené chyby alebo nejasnosti a upovedomí o konečnej správe a vyúčtovaní úpadcu a konkurzných veriteľov. Upozorní pritom, že do 15 dní odo dňa, keď konečná správa a vyúčtovanie boli vyvesené

na úradnej tabuli súdu, môžu proti nim podať námietky. Súd je povinný oznámiť veriteľom na úradnej tabuli súdu a v Obchodnom vestníku, kedy bude konečná správa vyvesená na úradnej tabuli súdu s tým, že od tohto termínu môžu podávať námietky. Jedná sa o procesnú lehotu. Po uplynutí 15-dňovej lehoty súd nariadi pojednávanie na prejednanie konečnej správy (§ 29 ods. 4 O. s. p.).

Súd je povinný predvolať na pojednávanie úpadcu a správcu a ak boli podané námietky, aj veriteľov, ktorí námietky podali. Zákon o konkurze a vyrovnaní neupravuje bližšie postup súdu pri prejednávaní konečnej správy. Pri prejednávaní podaných námietok veriteľov môžu vzniknúť rozpory a nedostatky správy, čo by mohlo mať vplyv na zmenu správy, prípadne vyúčtovanie odmeny a výdavkov, a preto konkurzný súd môže len schváliť alebo neschváliť predloženú konečnú správu, resp. jej časť. O schválení, resp. neschválení konečnej správy súd rozhoduje uznesením. Proti tomuto uzneseniu môže podať odvolanie každý účastník konania, vrátane správcu. To znamená aj úpadca alebo veritelia, ktorí nepodali námietky v 15-dňovej lehote v zmysle § 29 ods. 3 ZKV.

Zo spisu vyplýva, že úpadca, ako aj veriteľ č. 13 – Ing. A. Z. podali námietky voči konečnej správe, ktoré boli doručené konkurznému súdu v deň pojednávania o prejednaní konečnej správy dňa 28. 10. 2011 (č. l. 98), obidvaja sa zúčastnili tohto pojednávania a zároveň požiadali o odpustenie zmeškanej lehoty pre podanie námietok. Napriek tomu, že úpadca, ako aj veriteľ boli obligatórnymi účastníkmi tohto pojednávania, súd ich námietky neprejednal.

Napadnuté uznesenie neobsahuje taktiež absolútne žiadne relevantné dôvody neakceptovania, resp. neprejednania podaných námietok oprávnenými osobami konkurzného konania.

Súd prvého stupňa sa pri vyhotovení napadnutého uznesenia sa neriadil ustanovením § 169 ods. 1 O. s. p., v spojení s § 157 ods. 2 O. s. p., keďže predmetné uznesenie náležite neodôvodnil. Súd dbá na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, racionálne, spravodlivé, zrozumiteľné a pre verejnosť prijateľné. Súd musí v rozhodnutí uviesť dostatočné a relevantné dôvody, na základe ktorých rozhodol. V napadnutom uznesení súdu prvého

stupňa však všetky tieto skutočnosti a postupy absentujú a toto rozhodnutie je preto nepreskúmateľné, neodôvodnené a celkovo nepresvedčivé.

Keďže rozhodnutie o schválení konečnej správy je právnym základom pre rozvrhové uznesenie, napadnuté uznesenie je pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. A. Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová